

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Nobilitas Christiana: cap. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

vnti. Bernar. etiam cum nomino, inquit, Iesum hominem mihi propono, mitem, & humilem corde, benignum, sobrium, castum, misericordem, omni denique sanctitate, ac honestate conspicuum, eundemque ipsum Deum, qui suo me exemplo sanet, ac roborat adiutorio. Sumo itaque mihi exempla de homine, & auxilium a potente.] Lege totum huius doctoris melliflui sermonem, si vis suavi Iesu oleo impinguari.

Loco citato.

Nobilitas Christiana. Cap. XVI.

Maxima est planè nostra nobilitas, qua parte Christiani sumus, & à Christo nobilitati, Ideoque requirit à nobis, conditiones admodum viro nobili dignas, ne à tanta nobilitate quis degeneret, & Christianæ dignitati, infamiâ incurat. Hanc ergo, Christianus Prædicator aliquando proponat, ostendatque esse planè diuinam, diuino ortam semine, ex Christo scilicet vero Dei filio, qui nostram assumpsit, adeoque extulit naturam, vt non frustra, & vane gloriemur, sicut illi heroes faciebant, quos poeta ex Dijs fingunt ortos, ex quibus illius inanis erat gloriatio, & fabulosa, iactantis, Et mi genus ab Ioue summo; Nos autem Deum omnipotentem, patrem asserimus, & Christum fratrem nostrum, vt ipse dignatus est dicere. Nunc iabo nomen tuum fratribus meis, & ascendo ad patrem meum, & patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum: scilicet accepta ab ipso verbo, vt Ioan. scribit potestate, vt filij Dei fieri possimus, non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, idest non ex terreno sanguine, aut terræ familiaris nati, sed ab ipso Deo, in diuinam familiam nos adoptante, ex Baptismo, aquis salutaribus renati, deposita, primi parentis imagine, in Dei ipsius nobilitatem transimus: hoc etiam totum ex eo quod idem subdit, nascitur, Et verbum caro factum est, vbi copula illa (&) causalis est, quasi dicat, Tota hæc nobilitas Christiana ex eo habet principium quia scilicet Verbum est factum caro, ex hoc autem facile est aduertere, quales in Christiano viro virtutes, quam eximia, quam hæroicæ requirantur, earumque actiones nequaquam communes sed singulares, à Deo profectæ, ad Deum ordinatæ, politis virtutibus quas philosophi agnouerunt longè superiores, nã morales quidem humano studio partæ, Christianæ, diuino spiritu infusæ, illæ adumbratæ quædam virtutes respectu nostrarum sunt, non stræ vero solidæ ac perfectæ, Hoc significat D. Paulus cum ait.

Nobilitas Christianorū vera coram Deo p Christum.

Psal. 21. Heb. 2. Ioan. 20. Ioan. 1.

Nobilitas Christiana ad magnas virtutes nos pro dicit.

Tit. 2.

Comment.
in Tit. l. 1.
Hom. 2.

de Christo vt mundaret sibi populum acceptabile, idest secundum Hieron. peculiarem, sectatorem bonorum operum, gratie habetur zelotem idest æmulatorem, vbi Chrysost. Vides ait, vt non simpliciter, à nobis, opera virtutum exiguntur, addit namque Paul. æmulatorem hoc est, magna cum alacritate, atque studio virtutum opera capessentem.] possunt autem Christianis, aliquæ virtutes proponi, quæ nobilissimorum sunt propriæ virorum, cuiusmodi sunt, quæ ad cõunitatis bonum tendunt, qualis est Christiana iustitia, quæ non modo, nulli est iniuriosa, sed omnium potius innocentiam tuetur, ideoq; viros Christianos, vt hanc teneant iustitiam erga omnes, oportet perturbationibus non agitari, terrenas opes non magni facere, ac dignitates, mentes non humi defixas habere, sed æterna, & diuina magis suspicere, nulla libidine trahi, non cupiditatibus seruire, sed dominari: Odio, non nisi contra iniquitatem moveri, maledictis irritâtes, non ad vindictam ferri, sed misereri potius inimicis, pro malis beneficia rependere. Talis est plerumque Christianorum Illustriũ nobilitas: Liberalitatem item ac Eleemosynarum largitiones amplectantur, tam spiritualium, quam corporalium, vt merito illud de tota hac Christianorum familia illustrissima, prædicetur quod in Act. habetur multitudinis credentium, erat con vnũ, & anima vna, Nec erat inter eos egens, & illud ad Coloss. Vbi non est gentilis & Iudæus, circumcisio, & præputium, barbarus, & scythæ, seruus, & liber, sed omnia, & in omnibus Christus. Adde fortitudinem, ac generosam quandam magnanimitatem, nostris, secundum hanc nobilitatem, valde esse propriam, quæ non ad opes, non ad humanam gloriam sui nominis, sed ad fidei dilatationem, summi Dei gloriam, Christi nominis exaltationem, æterni regni consequutionem tendit, Huius fortitudinis innumerabilia habemus, virorum, atque adeo mulierum, ac virginum exẽpla, in tot inuisibilis martyribus, qui inter tot grauissima tormentorum genera, à tot Imperatorum crudelissima tyrannide, nunquam vinci nunquam flecti potuerunt, sed patiendo superabant, moriendo vincebant, vt non immeritò tam inuicta fortitudo per Carbunculum significetur, inter ignes positum, multis circum sufflantibus follibus, additis illis verbis, Semper idem, vel potius semper pulchrior. Quod si talibus splendet virtutibus Christianorum nobilitas facile apparet, quam longè eos oporteat esse ab omni vitiorum labe, ac turpitudine præsertim libidinis, avaritiæ sordibus, timiditatis, & ignauiæ nauo, denique omni re quæ

Cap. 4.

Col. c. 3.

re quæ degeneres ignobilesque animos significat, Huc verba Pauli tendunt cum ait ut sitis sine querela, simplices filij Dei sine reprehensione, in medio nationis pravae, & peruersae, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo verbum vitae continentes, & tales vult idem Paulus nos esse, ut qui ex aduerso est, veniat nihil habens dicere de nobis, quales D. Petrus describit Christianos cum ait. Vos estis genus electum, regale sacerdotium, quia, & reges, & sacerdotes vngentur, Christianorum autem genus vtrumque habet per Christum ut Ioan. ait fecisti nos Deo nostro regnum & Sacerdotes, quo titulo monemur, ut & omnibus animi cupiditatibus dominemur ut reges, & spirituales hostias offeramus Deo nosmetipsos scilicet, tanquam Sacerdotes, ut Paulus monet, hostiam sanctam, viuentem, Deo placentem rationabile obsequium nostrum, & subdit D. Petrus Gens sancta; populus acquisitionis, ut virtutes annuntietis, non qualescunque, sed eius, qui vos de tenebris vocauit, hoc est de obscurissima generis nostri progenie in admirabile lumen suum, ut ex abiectione sortis hominibus, inter caeli ciues, & beatissimos spiritus annumeremur, agnoscentes, caput & radicem totius nobilitatis nostrae Christum omnium Angelorum regem, ad dexteram Dei patris confedentem, & confedere nos facientem.

Testamentum nouum, & Euangelium Christi.
 Cap. XVII.

Vox Testamenti, idem plane significat, quod pactum, ubi-
 cunque septuaginta interpretes, in hebraeis codicibus in-
 uenerant vocem Berith, quæ fœdus, & pactum significat ipsi
 verterunt id est testamentum. Ex qua voce hoc primum
 sumitur argumentum, teneri nos, ad perfectam illius fœderis
 obseruationem, quod nobiscum Deus iniit per Christum; ut
 videlicet, sit nobis, multo perfectius, quam unquam alias Deus,
 noster Deus, nos vero ei populus, peculiaris, & maiori cum eo,
 astringamur vinculo, quam in veteri lege sicut Deus per He-
 braeos: promiserat. Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & feriam
 Domui Israel, & domui Iacob fœdus nouum, non secundum
 pactum quod pepigi, cum patribus vestris, & hoc erit pactum
 quod feriam, dabo legem meam in visceribus eorum; & in cor-
 de eorum scribam eam, & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi
 in populum. Secundum argumentum, quia est testamentum
 nouum, novos requirit homines, ut nouum hominem, iuxta

A a 3 Pau-

Phil. 2.
 Tit. 2.
 1. Pet. 2.
 Apoc. 5.
 Rom. 12.
 Cap. 8.
 Cap. 3.